

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی- سعید افغانی

۰۲ اپریل ۲۰۱۴

دعای بد و نفرین

سلام و احترامات خدمت برادر محترم ع. جاوید و خواننده معزز تقدیم است. تلاش داریم درباره مسایلی که روزمره به آن مواجه می شویم و اکثر مورد سؤال و توجه ماست و یا به ما بر می خورد، پژوهش، تحقیق و نوشته داشته و خدمت شما مطالب را با تمام امانت داری و تلاش برای تقدیم فهم اصح و صائب تقدیم بداریم در این تلاش صادقانه گاهی قادر و گاهی هم در پهلوی اهتمام به مسایل روزمره زندگی خویش دقت های لازم به خرج داده نمی شود.

مسرت داریم که خواننده های کنجکاو رسالت خویش را درین راستا اداء نموده ما را به عدم دقت ها و یا هم بخش و جانب دیگر از عین مسایل را با شما خوانندگان مطرح نموده و یا هم نظر متفاوت را خدمت تقدیم می دارند که مسلماً خواننده با درایت و فهم خویش در این زمینه نظر موجه و بهتر را انتخاب و انشاء الله که راه خویش خواهد یافته و می دارد.

می خواستم در مورد نظر برادر محترم جاوید (عبدالجاوید - چون جاوید به نزد ما مسلمانان صرف ذات باری تعالی است که بهتر است پیشوند و یا پسوند داشته باشد.) اولاً ساکت بمانم و آن را مانند بحث غنا بخشیده به قضاوت خواننده معظم بگذارم، اما به خاطر تجدید احترام و عرض ادب اینک سطور چند را خدمت شما تقدیم می دارم:
از آن جایی که پدیده های اجتماعی، جوانب و جنبه های مختلف دارد برخورد و موضع گیری و بحث روی این مسایل نیز جوانب مختلف دارد.

در مسایل شرعی مسلم است که دساتیر نصوص شرعی و صراحت آن برای یک مسلمان سند و متکی است. در بررسی بعضی پدیده های اجتماعی ما زمانیکه به توضیح مسایل به جوانب تجارب بشری می پردازیم، دست آورد ها و شناخت ما در این عرصه در مراحل مختلف فهمی و تجربی قرار دارد. می شود درین زمینه قانونمندی های معین در مورد چندین حالت و کیس صحت داشته باشد اما در کیس و حالت دیگر استثنا بوده و قانونمندی معین عمل نکند. در این جای به خاطر سهمگیری در بحث و ارایه جانب دیگر عین قضیه موضع به همان گونه و ترتیب می پردازم که برادر محترم در نوشته مؤرخ اول اپریل خویش آورده است:

در مورد تأدیب اطفال و این که در نتیجه اطفال جیون و بزدل به بار می آیند یک نظر چنین است که ترس و خوف معین نه به مفهوم جبن و بزدلی برای اطفال ما و هراسان عاقل ضرورت است و باید داشته باشد. عدم ترس و خوف موجب مشاكل زیادی برای خودشخص و جامعه شده می تواند. این افاده اخیر را به مفهوم تقابل ارایه ننموده بلکه می خواهم بخش دیگر از عین قضیه را خدمت خواننده معزز تقدیم بدارم.

سرزنش داخل چوکات ویا حتی جزای های فزیکه که سبب ضرر جسمی برای اطفال نشود به صورت محدود مشکل روانی و عقده های بعدی را ایجاد نخواهد کرد.

به عکس ما به خاطر داریم که عده ای از ما از سرزنش و پیگرد پدر به شمول تعذیب تعریف شده و غیر مضر برانسان به خوبی یاد کرده و از آن شکرگزاریم که همان سیلی پدر بود که دیگر به چنین و یا چنان کار نامناسب نپرداختند ویا هم متوجه مسایل مثبت شدند.

درمورد نفرین کردن الله تعالی بندگان نافرمان خویش را که برادر مذکور مطرح کرده باید بگویم: اصل است که قیاس مع الفارق درست نیست. ذات الهی و کار وی و روش وی منحصر به ذات خودش است و نمی توان درین بخش به مقارنه و مقایسه پرداخت.

ما می توانیم سبب را با سبب مقایسه کنیم اما سبب را با کوه آسمائی مقایسه کردن مقایسه وارد نیست و نمی شود. حکمت و فلسفه آیات قرآنی که مفسرین به صورت واحد تفسیر کرده اند باز هم اساس برای ماست اما برداشت من چنین است که آیات قرآنی و ذات الهی مقام و منزلت کار الهی می تواند با تلاش برای مشابهات با عمل انسانی سند مبرر عین عمل شود. درین راستا فهم من از مسأله منع و حرام بودن دعای بد نبوده بلکه افضلیت و بهتر بودن و تلاش است تا والدین به نفرین جگرگوشه های خویش نپردازند که بعد خود از آن متأثر و در اندوه خواهند بود.

و حال که دراین این بخش نوشته برادر محترم ع. جاوید ، لازم به تذکر است که متن قرآن کریم ترجمه نمی شود بلکه می تواند گفت که تفسیر مفسرین نه ترجمه مترجمین و برای توجیه مشابه خدمت شما عرض شود که قدرت و ضعف و مسایل و اصطلاحات معین در زندگی ما فهم وسیعتر از آن دارد که ما تصور میکنیم.

مثلاً می گوئیم امر به مأمور و زیر دست خویش امر می کند برو از دست خارج شو! این قوت و ضعف را نشان می دهد. اما ما بنده ها می گوئیم: الله تعالی برای ما این ویا آن چیز را بدهد! درین صورت باز هم همان امر است و این نه تنها که امر به الله تعالی و بلکه برای مسلمان مجاز نیست بر الله تعالی امر کند ویا به چنین گستاخی به مفهوم ظاهر مسأله یعنی امر بنده بر الله تعبیر شود.

درین صورت امر بنده به معنای استدعا و عذر و خواهش است. بحث بوزینه و (قرده خاصیین) بحث جنجال برانگیز، طویل و عریض است و دراین مورد کتب و تحقیقات زیاد صورت گرفته. مثال های بوزینه ها و پشه و یا مثال های خرد و بزرگ درقرآن کریم و شرع برای فهم بشر است و این که ذات باری تعالی از کدام نوع امثال استفاد می کند مسلماً برای وعظ، نصیحت و هدایت برای ما مسلمانان مورد سوال قرار گرفته نمی تواند و نیست. مسلماً منظور جناب ع. جاوید هم این نیست. اما بهتر است تا والدین از دعای بد خودداری نمایند، هر چند دعای بد حرام نیست، مگر بهتر است به وعظ نصیحت پرداخت تا نشود دعای بد شان مستجاب شده و عذاب آن را خودشان متقبل بگردند. ما می دانیم دنیا دنیای امتحان است و به این امتحان با داشتن عقل و منطق و کتب آسمانی به انتخاب ضرورت دارد. انتخابی که که بعد خود بنده جوابگوی انتخاب و اعمال خویش خواهد بود و است. الله تعالی هر مسلمانی را که ب خاطر هدف رسانیدن گپ و سخن حق ادای رسالت می کند، اجر عظیم نصیب نماید. آمین یا رب العالمین و ماعلینا الا البلاغ المبین .

الحاج امین الدین سعیدی- سعید افغانی